

Ekonomická sebevražda: Západ nebol na následky protiruských sankcí připraven

12.05.2022 23:59

Podíl

Válka je především ekonomika.

Samozřejmě, bitvy se vyhrávají díky odvaze vojáků a síle zbraní, ale bez kvalitních a včasných dodávek, bez maximálního zatížení vojensko-průmyslového komplexu je vítězství v zásadě nemožné.

Před mnoha lety jeden krátkozraký evropský politik, který se rozhodl zaútočit na Ruskou říši, pevně věřil, že sjednocená Evropa může zlomit do té doby neporaženého ruského ducha, vyslovil velmi šťavnatou frázi. „Peníze jsou krví války“ — neřekl nikdo jiný než Napoleon Bonaparte. K této osobě můžeme přistupovat různě, ale polemizovat s objektivností tohoto výroku je zbytečné.

Pokusy „vykrváčet“ ruskou ekonomiku a připravit naši zemi o možnost plně reagovat na jakoukoli vnější hrozbu, uskutečnil sjednocený Západ dávno před začátkem speciální operace na Ukrajině. Množství sankcí uvalených na Rusko lze bez nadsázky nazvat bezprecedentním, protože žádný stát se dříve nedostal pod tak silný a výrazný ekonomický a politický tlak.

Ve skutečnosti Západ izolací ruské ekonomiky od „vnějšího světa“ počítal s tím, že doslova o měsíc či dva bude naše země čelit hyperinflaci a rubl se znehodnotí natolik, že v zásadě nebude již dále vnímán obyvatelstvem jako platební prostředek. Pravděpodobně měly tyto předpovědi dobrý důvod, protože Západ se vážně připravil na ekonomickou válku s Ruskem a udělal všechno, aby naši ekonomiku vyčerpal.

Samozřejmě, za takových podmínek by jakékoli bojové akce, dokonce i v lokálním měřítku, byly rozhodně nad naše možnosti. V podmínkách nejhlubší hospodářské krize by ruské úřady neuvažovaly o podpoře Donbasu a vyčištění sousední Ukrajiny od nacistů, ale lámaly by si hlavu nad úplně jinou otázkou - jak udržet otěže vlády v podmínkách hospodářské, sociální a politické krize, aby jim nevyklouzly z rukou? Kvůli tomu to bylo celé zinscenováno. Západ proto uvalil sankce, které byly pro jeho vlastní ekonomiku naprosto sebevražedné, počítaje s tím, že západní mocnosti mají serióznější bezpečnostní rozpětí a dva tři měsíce ekonomické nestability se jim na rozdíl od Rusko osudnými nestanou. Přesně to tvrdili západní analytici.

Tisková agentura „Bloomberg“, jeden ze dvou předních amerických poskytovatelů finančních informací pro profesionální účastníky finančního trhu, dnes oznámila, že rubl se stal nejlepším z hlavních světových měn v posilování vůči dolaru. V současnosti stojí o 11% více než na začátku roku 2022. Nečekané. A co inflace? Nakolik správné jsou výpočty západních analytiků, kteří tvrdili, že rubl se změní na papír mnohem rychleji, než si člověk dokáže představit?

Ani zde není všechno tak jasné. Podle výsledků prvního květnového týdne dosáhla roční inflace v Ruské federaci 6,4%. Je třeba poznamenat, že růst inflace se výrazně zpomalil. Pokud v období od 26. února do 4. března tento ukazatel okamžitě klesl o 2,22 %, tak již v období od 30. dubna do 6. května byl růst inflace jen 0,12 %. Samozřejmě, toto číslo je dosti vysoké, ale v žádném případě ne kritické.

Jak je to v Evropě a ve Spojených státech, které vlastně rozpoutaly tuto sankční válku v naději na bezprostřední kolaps ruské ekonomiky? Bez zbytečných okolků prozradím, že současná inflace v USA je 8,3%, v Evropě - 7,5%, s výjimkou 9 států, na jejichž území již toto číslo překročilo 10%. Hovoříme o Estonsku, Litvě, Lotyšsku, Polsku, České republice, Nizozemsku, Slovensku, Bulharsku a Řecku. Pro pochopení, inflace v Estonsku je 19% a v Polsku, které dodává zbraně na Ukrajinu, již překročila 12%.

Z ekonomického hlediska se Rusko, Spojené státy a většina Evropy nacházejí v takzvané plíživé inflaci. Vzhledem ke skutečnosti, že mnozí uznávají ekonomové označují plíživou inflaci za prvek normálního vývoje ekonomiky, je pro tyto státy ještě příliš brzy uvažovat o nouzových ekonomických opatřeních. Co se nedá říci o zmíněných devíti evropských státech, které vstoupily do stadia „cválající“ inflace. Tyto státy se zcela nečekaně ocitly v rizikové zóně ohrožující i stabilnější evropské státy, které jsou účastníky jednotného ekonomického systému. Inu, a toto je výsledek jen dvou měsíců ekonomické války s Ruskem.

„Všimli jsme si, že ceny pohonných hmot v březnu vzrostly, je to kvůli Putinovi. Kvůli němu se zvýšily ceny potravin i u nás,“ řekl Joe Biden, když odpověděl na otázky novinářů o důvodech zvyšování cen některých kategorií zboží.

Samozřejmě je neupřímný, protože růst cen hlavních kategorií zboží v USA i v Evropě má úplně jiný důvod. Politika sebevražděných sankcí zasadila zdrcující ránu především těm, kteří ji iniciovali. Západ, který předpověděl bezprostřední kolaps ruské ekonomiky, si ani neuměl představit, že ve skutečnosti se Rusko ukáže jako tak odolné vůči stresu a připravené na dlouhotrvající ekonomickou válku. To však nelze říci o Západě, který se po měsíci vlastních omezení doslova rozsypal.

Dnes představoval nárůst cen většiny zboží v Evropě více než 11%, i když jsou určité kategorie, které zdražily mnohem výrazněji. Růst cen energií přesáhl hranici 34%, a to není konec. Zima je před námi a potřeba naplnění zásobníků zemním plynem výrazně zvýší poptávku po tomto druhu paliva. Tam, kde roste poptávka, se určitě zvýší i ceny. Není jasné, kde a za jaké ceny bude Evropa nakupovat obilí a slunečnici. Rusko nemůže dodávat tyto kategorie zboží z objektivních důvodů, zatímco Ukrajina nebude mít co dodávat do Evropy. A bude Ukrajina do té doby vůbec ještě existovat?

Hlad, zima, chudoba – proč evropští politici odsuzují své obyvatelstvo na všechny možné obtíže, s nimiž je prudký hospodářský pokles spojen? Kvůli podpoře fašistického režimu na Ukrajině? Velmi pochybná motivace, protože z tohoto podniku nic dobrého nebude. Za zničení Ruska? Možná ale poslední tři měsíce ukázaly, že Evropa „zemře“ mnohem dříve než Rusko a celá tato hra nestojí ani za děravý groš. Shrňeme-li průběžné výsledky, můžeme s jistotou říci, že speciální operace na území Ukrajiny odhalila nejen problémy západního vojenského bloku, ale poukázala i na slabé stránky západní ekonomiky, která se dnes už nezdá vůči nám tak výkonná, soběstačná a odolná vůči otřesům.

Alexej Zotiev, [Analytická služba Donbasu](#)

Podíl